

pæl i den anmodede medlemsstat kan afslås, hvis arrestordren er udstedt med henblik på fuldbyrdelsen af en straffedom, og den anmodede medlemsstat forpligter sig til selv at fuldbyrde straffen.

Efter *artikel 6* skal medlemsstaterne udpege de judicielle myndigheder, som er kompetente til at udstede og fuldbyrde en europæisk arrestordre.

Udpegningen af kompetente nationale myndigheder sker i overensstemmelse med national ret.

I henhold til *artikel 7* kan medlemsstaterne udpege en eller flere centrale myndigheder til at bistå de judicielle myndigheder. Medlemsstaterne kan pålægge den centrale myndighed at forestå modtagelse og fremsendelse af en europæisk arrestordre.

Artikel 8 fastlægger indholdet og formen af en europæisk arrestordre, og der er som bilag til rammeafgårelsen vedlagt det certifikat, der udgør den europæiske arrestordre. En europæisk arrestordre skal indeholde følgende oplysninger:

- den eftersøgte persons identitet
- angivelse af den judicielle myndighed i udstedelseslandet
- angivelse af, hvorvidt arrestordren omfatter overgivelse med henblik på strafforfølgning eller straf fuldbyrdelse
- lovovertrædelsens art og de relevante lovbestemmelser
- en beskrivelse af sagens omstændigheder, herunder den eftersøgte persons deltagelse i lovovertrædelser
- den idømte straf, hvis arrestordren er udstedt med henblik på straffuldbyrdelse, eller den foreskrevne strafferamme, hvis arrestordren er udstedt med henblik på strafforfølgning
- eventuelle andre konsekvenser af lovovertrædelser.

En række af de oplysninger, som en europæisk arrestordre skal indeholde, er identiske med de oplysninger, der efter *artikel 95* i Schengen-konventionen skal fremgå af en efterlysning med henblik på optagelse i Schengen-informationssystemet.

Artikel 9 vedrører fremsendelse af den europæiske arrestordre. Bestemmelsen indebærer, at i de tilfælde, hvor opholdsstedet for den person, der er omfattet af en europæisk arrestordre, er kendt, kan de judicielle myndigheder i den anmodende medlemsstat fremsende arrestordren direkte til de kompetente judicielle myndigheder i den anmodede medlemsstat. I alle tilfælde, herunder når opholdsstedet er ukendt, kan den eftersøgte person dog indberettes til Schengen-informationssystemet. Denne indberetning foretages i overensstemmelse med *artikel 95* i Schengen-konventionen, og indberetningen har samme gyldighed som

den europæiske arrestordre ledsaget af de oplysninger, der er nævnt i *artikel 8*, stk. 1. For tiden kan Schengen-informationssystemet imidlertid ikke indeholde alle de oplysninger, der fremgår af *artikel 8*, stk. 1. Indberetningen vil dog i en overgangsperiode have samme gyldighed som en europæisk arrestordre, således at indberetningen betragtes som en efterlysning og en anmodning om anholdelse, indtil den judicielle myndighed i den anmodede stat har modtaget den originale arrestordre.

Artikel 10 omhandler en række praktisk spørgsmål i forbindelse med fremsendelsen af en europæisk arrestordre.

Efter *artikel 11* skal den eftersøgte person anholdes, og den anmodede stat skal underrette den pågældende om, at der foreligger en europæisk arrestordre og indholdet heraf. Endvidere skal den pågældende orienteres om muligheden for at meddele samtykke til udleveringen, jf. *artikel 13*. Underretningen sker i overensstemmelse med national ret. Den anholdte har ret til at lade sig bistå af en advokat og – om nødvendigt – en tolk i overensstemmelse med national ret i den anmodede stat.

Artikel 12 indebærer, at den judicielle myndighed i den anmodede stat i overensstemmelse med national ret skal afgøre, om den anholdte fortsat skal være frihedsberøvet i forbindelse med undersøgelsen af, om en europæisk arrestordre skal imødekommes. Den anholdte kan på et hvilket som helst tidspunkt løslades midlertidigt i overensstemmelse med national ret, dog under forudsætning af, at den kompetente myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den pågældende ikke flygter.

Det er grundtanken i rammeafgårelsen, at den anmodede stat på grundlag af de oplysninger, der fremgår af en europæisk arrestordre, skal kunne træffe afgørelse om anholdelse, varetægtsfængsling og udlevering af den eftersøgte person. Den anmodede stat vil således normalt ikke have behov for andre oplysninger fra den anmodende stat end de oplysninger, der følger af den europæiske arrestordre.

Hvis den anholdte meddeler samtykke til udleveringen, skal dette samtykke efter *artikel 13* meddeles den judicielle myndighed i overensstemmelse med national ret. Samtykket kan i princippet ikke tilbagekaldes, men medlemsstaterne kan dog fastsætte, at samtykke kan tilbagekaldes i henhold til national ret.

Hvis den anholdte ikke meddeler samtykke til udleveringen, skal den pågældende ifølge *artikel 14* have lejlighed til at udtale sig om arrestordren.

Efter *artikel 15* afgør den judicielle myndighed i den anmodede stat inden for de frister og på de betin-